

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT XXXVII.

ARGUMENTA.

1. *In quem finem præcepta humana addita sint præceptis Dei.*
2. *Quando sint ea præcepta periculosa conscientiæ, & frustrâ fiant.*
3. *Quando laudabilia sint & meritoria.*

Ntè omnia considerandus est finis, in quem patres & Ecclesia dederunt præcepta sua populo: certum est quòd fidès in Christum iustificat, & summum opus bonum est, Ioan. 6. Hoc est opus Dei, &c. deindè voluntas Dei certò cognoscitur ut sibi placeant opera præceptorum suorum, ita quòd quicquid ad salutem attinet, in his duobus continetur, nempè fide & obediētia legis Dei. Hoc cùm maximè Ecclesia & omnes sancti patres sciuerunt, ideo finis exquirendus est, in quem ipsi sua præcepta humana, Cæremonias, ritus atque solennia addiderūt. Pro quo notandum, quòd proprius finis præceptorum humanorum, & intentio patrum fuit, vt omnia fierent honestè & secundūm ordinem in Ecclesia, & hoc docet Apostolus I. Cor 14. Et Propheta Psalm. 146. Deum nostrum decet iocunda decoraque laudatio. Hi sunt potissimi fines, quare patres officiosi fûre in dandis præceptis & constitutionibus ac ordinandis cæremonijs, nulla hîc mentio de iustificatiōne &c. Est enim traditio humana disciplina coēr- cens carnem in rudibus. Et sunt primò honestè & cum reverentia & maiestate ad persoluendum diuinum cultum in Ecclesia, sicut sunt imagines, vexila, lumina, organa, vestimenta, thurificationes, cantus &c. deindè ordine cum ferijs seruandis, diebus

M 5 ieiunio-

ieiuniorum, confessionis, communionis delectu-
borum: nam cùm ipse Deus ieiunium præcepit,
quo habiliores efficeremur ad seruanda Dei præ-
pta, Matth. 6. Ecclesia tempus & diem addidit, prece-
pit item confiteri peccata: Ecclesia dies addit, laudi-
re Deum, audire verbum Dei: Ecclesia dies præscri-
bit, viuere continenter, non mœchari, esse subditum
Deo & Prælato: Ecclesia addidit vota & vitam mo-
nasticam & id genus alia, vt omnia decenter & ordi-
ne fierent, &c. Non opinati sunt patres, has tradicio-
nes suas fore potissimum & præcipuum Dei cultum
hic enim in fide, timore, spe & dilectione consistit, in
illis motibus & virtutibus internis, in fructibus Spi-
ritus: sed volebant suas traditiones esse seruos tan-
tum horum motuum & præcipui cultus Diuini, at
que exercitationem fidei, timoris, atque dilectionis
Dei: nemo enim traditionibus tribuit iustificatio-
nem & salutem, nisi qui ignorat Euangelium Chri-
sti. Propter hos ergo fines, præcepta humana additae
sunt diuinis.

2. Traditiones & præcepta humana tunc sunt per-
iculosa, & venenum conscientiae siue animæ, quando
illis tribuitur quod fidei in Christū debetur, aut ipsi
Christo saluatori: hoc autem tunc sit, quando illis
tribuitur remissio peccatorum & vita æterna: & sicut
iijcit eas Propheta Esa. 29. Et Christus Matt. 15. in
quiens: Gratis me colunt doctrinis & præceptis ho-
minū, quando scilicet in illum finē docentur, que
hęc per se nos iustificant corā Deo, & sint potissimum
cultus qui Deo placeat, rejecta fide, timore, dilectione:
& quoniam sic furantur Christo officium suum
ideo sunt periculosa. Insuper quando his ligatur con-
scientia, scilicet si abstinuero à comedenda carne
die Parasceues aut sexta feria, tunc puto me per han-
abstinentiam meruisse cœlum: Si verò comedero, p-
grauerit peccasse & meruisse infernum, quando sicut
jones

iorem conscientiam facio de violatione traditionis huiusmodi, quām de violatione præceptorum Dei, sicut Christus arguit Pharisæos Mat. 23. Væ yobis qui decimatis mentham, anethum &c. & relinquitis maiora legis, &c. Est enim specialis vexatio Diaboli, plūs ponderare propria nostra opera, vota, præcepta, orationes, quām Dei præcepta & generalia opera quę Deus præcepit, & maiorem indè habere scrupulum & terrorem in conscientia, si negligantur, quām in transgressione diuinorum præceptorum. Si quis feria sexta comedit carnes, heresi notatur: Si maledicit, si mœchatur, si inebriatur, &c. nemo quippiam dicit. Sunt quoq; periculose traditiones, quandò aper- tè sunt contra præcepta Dei, & quando sic urgentur plūs quām Dei præcepta, vt fuit corbana &c.

Si debitus finis tribuitur traditionibus, tunc sunt laudabiles & etiam meritoriae, scilicet si fiunt libere, non vt hīc queratur iustificatio, aut quod peccetur si ex aliquā causa, & non contemptu violentur, sic erat cibus de leguminibus puerorum, Daniel. 1. Et obser- uatio traditionum filiorum Rechab, Hier. 35. & Ioan- Baptista commendatur de vestitus asperitate, cibo & potu, Matt. 3. & Luc. 3. hic iustificationem suā tribuit Agno Dei, Ioan. 1. & tale genus vitæ tenuit quod Deus etiam non præcepit: Sic hodiè religiosi suas regu- las sine superstitione. Et quidē negari nō potest, quin etiam meritoria erat illis pueris abstinentia, dedit e- nim illis Deus sapientiam &c. filijs Rechab perpetuum sacerdotium. Ideo non in totum omnes tradicio- nes & Decreta patrum sunt abijcienda: hoc esset pec- catū rebellionis. sicut fuit Chōre, Dathan & Abiron, &c. Numc. 16. & peccatum Oziæ regis, 2. Paralip. 26. Potestas igitur tenetur liberare grauatas concien- tias: nostrum est obedire, & Paulus ordinauit consti- tutiones multas de velandis mulieribus, 1. Corint. 11. quod non prædicent, 1. Corinc. 14. & iubet etiam ser- uari

188 CATECH. C. CLING.

pari suas traditiones tam scriptas quam ore pronunciatas, 2. Theffal. 2. At solum esse cultum haec opera, quae iudicio commemorabuntur, ut Matthæi; Esuriui &c. aut quae ad proximi commodum pertinent, & non orationes, ieiunium, psallere &c. famum est. commendatur vidua Lucæ 2. de seruitio Deo &c. & Iohann. Baptista, & tres pueri de cibo & velitu quorum nullum Deus precepit, nec in proximi commodum respicit, aut commorabitur in iudicio. **do**

F I

N

I S.

PRIMI LIBRI.

